

[Ole Bernt Henriksen]

me med nogle klare holdninger, som vi så kunne snakke om. Sådan gør vi jo.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg beklager meget, hvis jeg har fået udtrykt mig for hårdt og ikke klart nok, men jeg vil forsøge at gøre det bedre.

Se, på nogle grammofonplader er der solisten, der synger, og så er der noget, de kalder et englekor. Det er sådan nogle, der synger halleluja i pauserne. Og jeg mener, at Venstre og Konservative faktisk optræder med det dér halleluja i forhold til miljøministeren, der synger solo.

Så har jeg ikke talt om at blive banket på plads, men man kunne da mistænke lidt, at de var blevet banket på plads.

Formanden:

Vi går videre i ordførerrækken.

Marianne Jelled (RV):

For historieskrivningens skyld vil jeg da gerne bekræfte, at det er rigtigt, at vi taler pænt sammen i regeringen, ligesom vi taler pænt sammen med partier uden for regeringen hver for sig og hele tiden og agter at blive ved med at gøre det.

Jeg skal takke ministeren varmt for den miljøredegørelse, vi har mulighed for at drøfte her i dag. Jeg synes, det er – det er også sagt, og jeg kan tilslutte mig det, hr. Leif Hermann sagde om det samme – en god mulighed for at trække nogle principielle ting frem, sådan at vi kan koncentrere os om selve lovgivningen på næste torsdag. Derfor er mit indlæg altså præget af principielle synspunkter.

Målet for miljøpolitikken er en bæredygtig samfundspolitik med langsigtede perspektiver, som går på tværs af grænser og sektorer, og det er et temmelig vigtigt og gennemgående element i tankegangen bag miljøpolitikken i disse år, såmænd ikke bare i Danmark, men også i de lande, vi i øvrigt samarbejder med. Nu tænker jeg på de nordiske lande og EF, og forhåbentlig bliver det da også til, at vi udvider vores samarbejde med Østeuropa på dette område.

Det betyder konkret, at alt samfundsliv skal foregå på en måde, der ikke forringer naturgrundlaget, står der i redegørelsen, og det kan

Det Radikale Venstre være enig i. Det betyder også, at mål og midler for miljøpolitikken skal integreres i de forskellige sektorer, vi nu har delt vores samfund op i for at kunne styre det.

Helt konkret skal der arbejdes med handlingsplaner for de forskellige sektorer, og flere har allerede nævnt to, der er på trapperne: trafik og energi. Det er selvfølgelig hensigten – som det allerede fremgik for et år siden, da Folketinget drøftede regeringens forslag til, hvordan vi lever op til henstillingerne i Brundtland-rapporten – at de også skal bygge på en bæredygtig udvikling.

Også for industrien skal miljøpolitikken mål og midler integreres. Der er krumtappen, nøglen til det, princippet om renere teknologi, som skal indarbejdes, og det bliver det jo også i miljøbeskyttelsesloven.

Det er meget vigtigt at holde sig for øje – og det er en nyskabelse inden for de sidste år, i hvert fald her i Folketinget – at der lægges op til at se alle stoffer i et helt kredsløb lige fra anskaffelse af råstoffer til bortskaffelse på den ene eller den anden måde af produkter. Det er et utrolig vigtigt synspunkt og politisk princip, som må fastholdes.

Et andet vigtigt princip i redegørelsen er naturbeskyttelsen. Jeg skal ikke gå i detaljer – det venter til næste torsdag – men blot fremhæve det principielle, nemlig, at der lægges op til en nok så markant beskyttelse af sårbare naturområder. Det tror jeg alle vedkender sig et ansvar for vil ske – altså alle i dette Folketing.

Der har været diskussion omkring klagesystemet. Der har været almindelig kritik gennem de sidste mange år af det sindrige klagesystem, vi har etableret, og ikke mindst den meget lange tid, som en klagesag har kunnet tage. Nu lægges der altså op til en forenkling, og nogle af afgørelserne skal ikke kunne påklages, som det hedder. Bl.a. har hr. Leif Hermann problematiseret netop dette punkt.

Jeg er enig i den betragtning, at det, der ud fra et overordnet synspunkt kan vurderes som en mindre sag, meget vel af den enkelte, der berøres af sagen, kan opleves som en meget væsentlig sag. Det tror jeg heller ikke at der er nogen der er uenig i. Men på en eller anden måde må Folketinget jo, hvis man er interesseret i at forenkle klagesystemet, træffe nogle afgørelser om, hvori den forenkling så skal bestå.